

สรุปข่าวประจำวัน 26 มีนาคม – 1 เมษายน 2568

พล.ดันไทยส่งออกข้าวไปแอฟริกาปี 68แตะ 9 แสนตัน หลังนำคณะบุกแอฟริกาได้รอบ 10ปี

“นายวรวัศ รามางกูร ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงพาณิชย์ เผย การนำคณะผู้แทนการค้าภาครัฐและเอกชนไทยเดินทางเยือนแอฟริกาใต้ ได้รับกระแสตอบรับเป็นอย่างดี คาดว่า ปีนี้มีแนวโน้มส่งออกข้าวไปแอฟริกาแตะ 9 แสนตัน”

นายวรวัศ รามางกูร ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงพาณิชย์เปิดเผยว่า การเดินทางเยือนสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ในครั้งนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ (นายพิชัย นริพทะพันธุ์) ได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากโดยมีความตั้งใจที่จะเป็นหัวหน้าคณะ แต่ด้วยการกิจสำคัญในการเข้าประชุมสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีกำหนดอยู่ในห้วงเวลาเดียวกัน จึงได้มอบหมายตนและนายคุณากร ปรีชาชนะชัย ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ พร้อมด้วยนางอารดา เพื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศนำคณะผู้ส่งออกข้าวไทยเดินทางเยือนสาธารณรัฐแอฟริกาใต้

สำหรับการเดินทางเยือนแอฟริกาใต้ครั้งนี้ได้มีโอกาสพบปะหารือกับนางสาวโรสแมรี โนคูโซลา คาปา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร ป่าไม้และการประมงของแอฟริกาใต้ โดยมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้และประสบการณ์ด้านการค้า การลงทุน การขนส่ง และคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรระหว่างกัน โดยเฉพาะสินค้าข้าวที่ไทยครองส่วนแบ่งตลาดข้าวในแอฟริกาใต้กว่าร้อยละ 70 และสินค้าปศุสัตว์อย่างเนื้อวัวและนกกระเจือกเทศ ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญอันดับต้นของแอฟริกาใต้ และสินค้าผลไม้ ซึ่งปัจจุบันแอฟริกาใต้ได้เริ่มส่งออกสินค้าผลไม้เมืองหนาวอย่างแอปเปิ้ลมายังไทย และสนใจนำเข้ามังคุดและลำไยของไทยตนจึงได้ขอให้ฝ่ายแอฟริกาใต้สนับสนุนนำเข้ามะม่วงไทย ซึ่งฝ่ายแอฟริกาใต้ก็ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ ยังได้หารือว่า จะขยายเวทีการเจรจาการค้า การลงทุนและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยจะยกระดับการประชุมคณะกรรมการร่วมทางการค้า (JTC) จากระดับเจ้าหน้าที่เป็นระดับรัฐมนตรี และเร่งรัดการเจรจาความตกลงการค้าเสรี (FTA) ไทย – แอฟริกาใต้ให้มีความคืบหน้าโดยเร็ว ควบคู่กับ FTA ระหว่างไทยกับสหภาพศุลกากรแอฟริกาตอนใต้ (SACU) ซึ่งประกอบด้วย 5 ประเทศ ได้แก่ บอตสวานา เลโซโท นามิเบีย เอสวาตินี และสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ที่ขณะนี้อยู่ระหว่างการเจรจา

นอกจากนี้ ยังได้ประชุมหารือกับผู้ส่งออกข้าวไทยและบริษัทผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ของแอฟริกาใต้เพื่อรับฟังปัญหา – อุปสรรคการค้าข้าว และแนวทางการส่งเสริมการค้าข้าวระหว่างกัน รวมทั้งยังเป็นประธานการเปิดงาน Thailand Ultimate Friendship ซึ่งในงานได้มอบรางวัล Thailand Ultimate Friendship Award 2025 แก่ผู้นำเข้าข้าวแอฟริกาใต้รายสำคัญจำนวน 8 บริษัท ในฐานะที่เป็นพันธมิตรทางการค้าข้าวที่ดีของไทยมาอย่างยาวนานและยังได้เป็นสักขีพยานการลงนามความบันทึกข้อตกลง (MOU) ซื้อขายข้าวระหว่างผู้ส่งออกข้าวไทยกับบริษัทผู้นำเข้าข้าวแอฟริกาใต้รายใหญ่ ซึ่งปริมาณการซื้อขายข้าวจากการลงนาม MOU ในครั้งนี้อยู่ที่ 400,000 ตัน สร้างรายได้ให้แก่ประเทศ ประมาณ 7,300ล้านบาท รวมทั้งได้มอบเกียรติบัตร Thai SELECT ให้แก่ร้านอาหารไทยในแอฟริกาใต้ ซึ่งจำหน่ายอาหารไทยรสชาติไทยแท้และเป็นประธานการเปิดกิจกรรมส่งเสริมการขายสินค้าไทยที่ซูเปอร์มาร์เก็ตฟู้ดเลิฟเวอร์มาร์เก็ต (Food Lover’s Market) สาขา Castle Gate กรุงพริทอเรีย เพื่อสร้าง

ภาพลักษณ์ที่ดีต่อสินค้าไทยและกระตุ้นให้มีการบริโภคสินค้าไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งจัดโดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงพริทอเรีย

นายวรวงศ์ฯ เปิดเผยเพิ่มเติมว่า ตนและคณะผู้แทนการค้าภาครัฐฯ ยังได้มีโอกาสพบกับนางสาว Wrenelle Stander ผู้บริหารสูงสุด (Chief Executive Officer: CEO) ของ The Western Cape Tourism Trade and Investment Promotion Agency (Wesgro) ซึ่งเป็นหน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน สำหรับเมืองเคปทาวน์และเวสเทิร์นเคป โดยมีการหารือเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการค้าการลงทุนระหว่างกัน ปัจจุบัน Wesgro ได้ให้ความสำคัญกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนเพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2568 Wesgro มีแผนเข้าร่วมงานแสดงสินค้าและอาหารนานาชาติของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ตลอดจนอยู่ระหว่างวางแผนการขยายเส้นทางการบินตรง และการเป็นเจ้าภาพจัดงานประชุมประจำปีในลักษณะเดียวกับการประชุมกับสหภาพยุโรปอย่าง การประชุม The annual European Union (EU) Trade and Investment Breakfast ทั้งนี้ ตนได้ขอขอบคุณ Wesgro ที่ให้ความสำคัญกับภูมิภาคอาเซียนและขอให้ช่วยเร่งรัดการเจรจา FTA ไทย – แอฟริกาใต้ ให้สำเร็จภายในปีนี้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่ง FTA ดังกล่าวจะเป็นประโยชน์สำหรับทั้งสองประเทศเนื่องจากไทยและแอฟริกาใต้มีนโยบายประเด็นด้านเศรษฐกิจในประเทศที่คล้ายคลึงกัน อาทิ นโยบายการแก้ไขความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ การสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศ และการเพิ่มโอกาสด้านการค้าและการลงทุน

นางอารดา เพื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเปิดเผยว่า ตั้งแต่ปี 2563 – 2567 ไทยส่งออกข้าวไปแอฟริกาใต้เฉลี่ยปีละ 793,902 ตัน โดยในปี 2567 ไทยส่งออกข้าวไปแอฟริกาใต้ปริมาณ 833,184 ตัน ลดลงจากปี 2566 ที่ส่งออกปริมาณ 885,117 ตัน หรือลดลงร้อยละ 5.87 โดยส่วนใหญ่ส่งออกข้าวหนึ่ง (ร้อยละ 92.95) ข้าวขาว (ร้อยละ 5.36) และข้าวหอมไทย (ร้อยละ 0.87) ทั้งนี้ ในปี 2568 (ม.ค. -ก.พ.) ไทยส่งออกข้าวไปแอฟริกาใต้แล้วปริมาณ 98,943 ตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 60 ซึ่งขณะนี้ได้เริ่มทยอยซื้อข้าวเพื่อเตรียมการส่งมอบ ดังนั้น การจัดกิจกรรมต่างๆ ในช่วงการเดินทางเยือนแอฟริกาใต้ในครั้งนี้ จะช่วยให้สถานการณ์การค้าข้าวระหว่างไทยและแอฟริกาใต้ในปี 2568 เป็นไปด้วยดี มีคำสั่งซื้อข้าวไทยจากแอฟริกาใต้อย่างต่อเนื่องซึ่งจะส่งผลต่อปริมาณการส่งออกข้าวไทยในภาพรวม เป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้ที่ปริมาณ 7.5 ล้านตัน

ที่มา มติชนออนไลน์

“พาณิชย์” นำทีมรัฐ-เอกชนขายข้าวแอฟริกาใต้ เซ็น MOU 4 แสนตัน มูลค่ากว่า 7 พันล้าน

“วรวงศ์” นำคณะผู้แทนการค้าภาครัฐ-เอกชน ขายข้าวไทยที่แอฟริกาใต้ เซ็น MOU ซื้อขายทะลุเป้าเดิมเพิ่มเป็น 4 แสนตัน มูลค่ากว่า 7 พันล้านบาท ส่งมอบมี.ค.-มิ.ย.นี้ คาดตั้งผลผลิตข้าวเปลือกในตลาด 1 ล้านตัน

นายวรวงศ์ รามางกูร ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า ได้ประชุมหารือแนวทางการยกระดับการค้าข้าวร่วมกับบริษัทผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ของแอฟริกาใต้ และเปิดงาน Thailand Ultimate Friendship ซึ่งประกอบด้วย การลงนามความบันทึกข้อตกลง (MOU) ซื้อขายข้าวระหว่างบริษัทผู้ส่งออกข้าวไทย 5 บริษัท กับบริษัทผู้นำเข้าข้าวแอฟริกาใต้ 6 บริษัท มอบรางวัล Thailand Ultimate Friendship ให้กับผู้นำเข้าข้าวไทยในแอฟริกาใต้ การมอบเกียรติบัตร Thai SELECT และประชาสัมพันธ์เครื่องหมายรับรองข้าวหอมมะลิไทย (ตราเขียว) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมงานได้รู้จักวิธีเลือกซื้อข้าวหอมมะลิไทย และการจัดแสดงตัวอย่างและการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานข้าวไทย โดยมีนายคุณากร ปรีชาชนะชัย ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และนางอารดา เพื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศเข้าร่วม

สำหรับการทำบันทึกความเข้าใจซื้อขายข้าว (MOU) ระหว่างบริษัทผู้ส่งออกข้าวไทยกับบริษัทผู้นำเข้าข้าวแอฟริกาใต้ครั้งนี้ มีปริมาณรวม 400,000 ตัน คิดเป็นมูลค่า 204.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ 7,157.50 ล้านบาท ซึ่งจะช่วยให้ปริมาณผลผลิตข้าวเปลือกของไทยในตลาดประมาณ 1 ล้านตัน โดยเตรียมการส่งมอบระหว่างเดือนมี.ค.-มี.ย.2568

“ปริมาณการซื้อขายข้าวจากการลงนาม MOU ครั้งนี้ มีการเจรจาขอให้ซื้อข้าวไทยเพิ่มอีก 9,000 ตัน จากก่อนหน้านี้เจรจาได้ 3.91 แสนตัน จึงขยับเป็น 400,000 ตัน เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าตลาดแอฟริกาใต้ยังคงมีความต้องการข้าวไทยอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเชื่อมั่นในคุณภาพและมาตรฐานข้าวไทย”นายวรพงศ์กล่าว

นอกจากนี้ จากการประชุมหารือระหว่างผู้นำเข้าข้าวในแอฟริกาใต้กับผู้ส่งออกข้าวไทยยังช่วยตอกย้ำว่าปี 2568 ปริมาณการส่งออกข้าวไทยไปแอฟริกาใต้จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และส่งผลให้ปริมาณการส่งออกข้าวไทยโดยภาพรวมเป็นไปตามเป้าหมายที่คาดการณ์ไว้ทั้งปี 2568 ปริมาณ 7.5 ล้านตัน

นางอารดา เพื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กล่าวว่า แม้ปี 2567 สถานการณ์การค้าข้าวระหว่างประเทศมีความผันผวน ส่งกระทบให้แอฟริกาใต้นำเข้าข้าวไทยลดลง แต่ผลจากการจัดงานในวันนี้ ตนมีความเชื่อมั่นว่าข้าวไทยยังคงเป็นแหล่งนำเข้าข้าวอันดับ 1 ของแอฟริกาใต้ต่อไป ส่วนการขยายตลาดข้าว กรมมีแผนที่จะมอบรางวัล Thailand Ultimate Friendship ให้กับผู้นำเข้าข้าวไทย ในทุกประเทศที่เป็นผู้ค้ากันมานานกว่า 10 ปี ซึ่งได้มอบให้กับผู้นำเข้าข้าวในแอฟริกาใต้แล้ว และจะจัดงานThailand Rice Convention (TRC 2025) วันที่ 25-27 พ.ค.2568 เชิญผู้ซื้อผู้นำเข้าจากทั่วโลก มากระชับความสัมพันธ์ และเจรจาธุรกิจ รสมทั้งมีแผนขยายตลาดข้าวไทยในฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น และจีนเดือนส.ค.-ก.ย. 2568

ที่มา Commerce News Agency (CNA)

xx

เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวส่งออกปรับตัวสูงขึ้น โดยข้าวขาว 5% (5% broken rice) ราคาอยู่ที่ 400 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจากระดับ 394 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อน ขณะที่ผู้ค้าข้าวในเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงกล่าวว่า ราคาข้าวอาจทรงตัวอยู่ที่ระดับนี้ต่อไปอีกระยะหนึ่งท่ามกลางภาวะอุปทานที่ล้นหลาม

เมื่อสัปดาห์ก่อนรัฐบาลเวียดนามได้เปิดตัวมาตรการต่างๆ เพื่อสนับสนุนบริษัทการค้า รวมถึงการเสนอเงินทุนพิเศษและดำเนินการซื้อข้าวสำรองของประเทศท่ามกลางราคาส่งออกข้าวที่อ่อนตัวลง

สมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า ราคาส่งออกข้าวของเวียดนาม ณ วันที่ 1 เมษายน 2568 ราคามีแนวโน้มอ่อนตัวลงจากวันก่อนหน้า โดยข้าวหัก 100% (100% broken rice) ราคาอยู่ที่ 325 เหรียญสหรัฐต่อดัน ขณะที่ข้าวขาว 5% (5% broken rice) ราคาอยู่ที่ 399 เหรียญสหรัฐต่อดัน และข้าวขาว 25% (25% broken rice) ราคาอยู่ที่ 369 เหรียญสหรัฐต่อดัน

เว็บไซต์ข่าวออนไลน์ vietnam.vn รายงานว่า ในช่วงนี้ราคาส่งออกข้าวของเวียดนามเริ่มปรับตัวเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ซึ่งตามบันทึกตั้งแต่ปลายปี 2567 มาจนถึงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2568 ราคาข้าวในประเทศและราคาข้าวส่งออกลดลงอย่างรวดเร็วอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามในช่วงครึ่งแรกของเดือนมีนาคม 2568 ราคาส่งออกข้าวของเวียดนามเริ่มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ขณะที่ราคาข้าวของประเทศอื่นๆ ยังคงมีแนวโน้มลดลง

ทั้งนี้ สมาคมอาหารเวียดนามเปิดเผยว่าราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ 400 เหรียญสหรัฐต่อดัน เพิ่มขึ้นจาก 394 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ซึ่งผู้ค้าข้าวรายหนึ่งในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงคาดการณ์ว่าราคาข้าวอาจคงอยู่ที่ระดับนี้ไปในอีกไม่กี่วันข้างหน้า ท่ามกลางอุปทานที่ล้นเหลือ

ในขณะที่ตลาดภายในประเทศ ราคาข้าวสารเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2568 ในเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงอยู่ในระดับทรงตัว ซึ่งจากการรายงานของกรมวิชาการเกษตรและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอานซาง พบว่าทั้งข้าวสดและข้าวสารไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ตามข้อมูลจากกรมวิชาการเกษตรและสิ่งแวดล้อม จังหวัดอานซาง ราคาข้าวเปลือกสายพันธุ์ Dai Thom 8 (สด) ในปัจจุบันผันผวนอยู่ที่ 6,600-6,700 ดอลลาร์ต่อตัน ราคาข้าวสายพันธุ์ OM 18 (สด) ผันผวนอยู่ที่ 6,600 - 6,700 ดอลลาร์ต่อตัน ราคาข้าว OM 5451 (สด) ผันผวนระหว่าง 5,800-5,900 ดอลลาร์ต่อตัน ราคาข้าว IR 50404 (สด) ผันผวนที่ 5,600-5,700 ดอลลาร์ต่อตัน ข้าวหอมนางฮั่ว 9 อยู่ที่ราคา 6,300-6,500 ดอลลาร์ต่อตัน

ในส่วนของข้าวสาร ราคาข้าวในประเทศค่อนข้างทรงตัวตลอดสัปดาห์ สำหรับผลิตภัณฑ์ข้าวส่งออกบางรายการ ราคาปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วงกลางสัปดาห์ จากนั้นทรงตัวในช่วงปลายสัปดาห์

ที่มา Oryza.com

กัมพูชา

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) ประกาศราคาส่งออกข้าวประจำวันที่ 27 มีนาคม 2568 ดังนี้

รายการชนิดข้าว	วันที่ 21 มีนาคม 2568	วันที่ 27 มีนาคม 2568	เปลี่ยนแปลง
	เหรียญสหรัฐต่อดัน (FOB)		
1.ข้าวหอม Malys Angkor (Pka Romdoul / Jasmine) ชนิด 5%	915	909	-6
2.ข้าวหอม Fragrant Rice (Sen Kra Ob - SKO) ชนิด 5%	865	860	-5
3.ข้าวหอม Fragrant Rice (SRO)	700	697	-3
4.ข้าวขาวพื้นนุ่ม (White Rice Soft Texture) ชนิด 5%	530	520	-10
5.ข้าวขาวพื้นแข็ง (White Rice Hard Texture) ชนิด 5%	550	530	-20
6.ข้าว نیم (Parboiled Rice) ชนิด 5%	700	710	+10
7.ข้าวกล้องหอม (Brown Jasmine Rice / Romdoul)	900	900	-
8.ข้าวกล้องขาว (Brown White Rice)	560	560	-
9.ข้าวหอมอินทรี (Organic Jasmine Rice)	1,400	1,400	-
10.ข้าวขาวอินทรี (Organic White Rice) ชนิด 5%	1,320	1,320	-

11.ข้าวหนึ่งอินทรีย์ (Organic Parboiled Rice) ชนิด 5%	1,050	1,050	-
---	-------	-------	---

ที่มา Oryza.com

อินโดนีเซีย

สำนักข่าว Vietnam Plus รายงานโดยอ้างอิงข้อมูลจากกระทรวงการคลัง (the Ministry of Finance) ว่า รัฐบาลอินโดนีเซียได้อนุมัติงบประมาณ 118 ล้านล้านรูเปียห์ (ประมาณ 7,100 ล้านดอลลาร์) สำหรับโครงการความมั่นคงด้านอาหารในปี 2568

ตามคำกล่าวของหัวหน้าสำนักงานลงทุนวิสาหกิจของรัฐของกระทรวง (the Head of the Ministry's State-Owned Enterprise Investment Office) ระบุว่า เงินทุนดังกล่าวจะถูกจัดสรรเพื่อจัดซื้อข้าว ปรับปรุงอุปกรณ์การผลิต และสนับสนุนทางการเงินสำหรับการลงทุน

เจ้าหน้าที่คนดังกล่าวเน้นย้ำว่าความมั่นคงด้านอาหารเป็นสิ่งสำคัญลำดับต้นๆ ของความมั่นคงแห่งชาติ ท่ามกลางความขัดแย้งระดับโลกและการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน เขากล่าวเสริมว่าการให้ความสำคัญกับความต้องการภายในประเทศของประเทศผู้ส่งออกเป็นความท้าทายสำคัญสำหรับกลยุทธ์การนำเข้าของอินโดนีเซีย

ขณะเดียวกัน มีการจัดสรรเงินประมาณ 16.6 ล้านล้านรูเปียห์ (ประมาณ 1,000 ล้านดอลลาร์) ให้หน่วยงาน Bulog ซื้อจัดข้าว 3 ล้านตัน รวมถึงข้าวเปลือก ภายในเดือนเมษายน 2568 ด้วย

ที่มา Oryza.com

ฟิลิปปินส์

สำนักข่าว The Philippine Star รายงานว่า กระทรวงเกษตรฯ (The Department of Agriculture (DA)) กำลังผลักดันให้มีการคงอัตราภาษีข้าวปัจจุบันที่ 15% ไว้สำหรับไตรมาสหน้า ก่อนที่จะปรับขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปเพื่อป้องกันผลกระทบต่อตลาด

นาย Francisco Tiu Laurel Jr. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ (Agriculture Secretary) กล่าวว่า เขาและนาย Arsenio Balisacan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการวางแผนเศรษฐกิจและสังคม (Socioeconomic Planning Secretary) เห็นว่าการปรับขึ้นภาษีข้าวใดๆ ควรพิจารณาในการพิจารณาครั้งต่อไป ซึ่งจะจัดขึ้นในช่วงปลายครึ่งปีแรก (ในเดือนมิถุนายน) และพวกเขาจะพบกับประธานาธิบดี Marcos เพื่อหารือเกี่ยวกับการพิจารณาล่าสุดเกี่ยวกับภาษีข้าวและการดำเนินการที่เป็นไปได้ในอนาคต

นาย Francisco Tiu Laurel Jr. กล่าวว่า ไม่ควรมีการปรับขึ้นภาษีจาก 15% เป็น 35% ในคราวเดียว เพราะอาจจะเกิดภาวะช็อกในตลาด

เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2568 ที่ผ่านมา สำนักงานเศรษฐกิจและการพัฒนาแห่งชาติ (The National Economic and Development Authority (NEDA)) ได้จัดการประชุมเพื่อทบทวนอัตราภาษีข้าวของประเทศ ตามกำหนดการทบทวนตามกำหนดเวลาปกติ ซึ่งเป็นไปตามคำสั่งฝ่ายบริหารฉบับที่ 62 (Executive Order 62) ของประธานาธิบดี Marcos โดยมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมข้าวหลายคนเข้าร่วมการประชุม

แหล่งข่าวที่เข้าร่วมการประชุมแจ้งว่ายังไม่มีคำแนะนำให้ปรับขึ้นหรือคงอัตราภาษีข้าวปัจจุบัน เนื่องจาก NEDA ไม่ต้องการขัดขวางการประชุมปรึกษาหารือของคณะกรรมการภาษีศุลกากร (the Tariff Commission;

TC) เกี่ยวกับอัตราภาษีข้าว ซึ่งจัดขึ้นในวันถัดไป โดยการประชุมครั้งนี้มีเพียงการหารือเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับตลาดข้าวและผลกระทบของการลดภาษี รวมถึงเรื่องอื่นๆ

ทั้งนี้ นาย Francisco Tiu Laurel Jr. ระบุว่า กระทรวงเกษตรฯ จะคงมาตรการราคาขายปลีกที่แนะนำสูงสุด (the maximum suggested retail price; MSRP) สำหรับข้าวเกรดพรีเมียมที่นำเข้า (imported premium rice) ไว้ที่ 45 เปโซต่อกิโลกรัมเป็นเวลา 2 เดือนข้างหน้า เพื่อป้องกันไม่ให้ราคาข้าวเปลือกลดลงอีกเนื่องจากการเก็บเกี่ยวข้าวในฤดูแล้งกำลังจะถึงจุดสูงสุดในไม่ช้านี้ เพื่อป้องกันไม่ให้พ่อค้าเก็งกำไรในตลาดซึ่งอาจนำไปสู่ราคาข้าวเปลือกที่เร่ร่อนลดลงไปอีกและเพื่อไม่ให้ชาวนาต้องขาดทุน

ขณะกลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆต่างแสดงความเสียใจที่ราคาข้าวเปลือกที่เร่ร่อนลดลงเหลือเพียง 14 เปโซต่อกิโลกรัม ซึ่งต่ำกว่าต้นทุนแล้ว เมื่อเทียบกับราคาเฉลี่ย 24 เปโซต่อกิโลกรัมเมื่อปีที่แล้ว โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมต่างตำหนิว่าเป็นผลจากการนำเข้าข้าวในปริมาณสูงเป็นประวัติการณ์เมื่อปีที่แล้วซึ่งล้นตลาด รวมถึงการลดภาษีข้าวที่ทำให้ผู้ค้าและโรงสีมีแรงจูงใจที่จะซื้อข้าวจากต่างประเทศที่ถูกลง

สำนักข่าว The Philippine Star รายงานว่า ในวันที่ 31 มีนาคม 2568 นาย Francisco P. Tiu Laurel Jr. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร (Department of Agriculture (DA) จะเป็นผู้นำการตรวจสอบตลาดในเมืองเกซอนซิตี ซึ่งเป็นวันแรกที่ราคาขายปลีกที่แนะนำสูงสุด (maximum suggested retail price; SRP) 45 เปโซต่อกิโลกรัมของข้าวที่นำเข้ามีผลบังคับใช้

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2568 รัฐบาลได้กำหนดราคาขายปลีกที่แนะนำสูงสุด (SRP) ของข้าวที่นำเข้าเริ่มต้นที่ 58 เปโซต่อกิโลกรัม และวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2568 ปรับลดลงเหลือ 55 เปโซต่อกิโลกรัม วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2568 ปรับลดลงเหลือ 52 เปโซต่อกิโลกรัมใน และปรับลดลงเหลือ 49 เปโซต่อกิโลกรัม ในวันที่ 1 มีนาคม 2568

มาตรการบังคับให้ใช้ราคา SRP เกิดขึ้นหลังจากที่มีการออกคำสั่งฝ่ายบริหารฉบับที่ 62 (Executive Order No. 62) ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อที่จะทำให้ราคาขายปลีกข้าวลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีการปรับลดภาษีนำเข้าข้าวจากเดิม 35% ลงเหลือ 15% แต่มาตรการดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จมากนัก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ กล่าวว่า ราคาข้าวที่นำเข้าได้ปรับลดลงแล้ว 19 เปโซต่อกิโลกรัม นับตั้งแต่เริ่มบังคับใช้ราคาขายปลีกที่แนะนำสูงสุด (SRP) โดยราคาข้าวที่มีการขายสูงสุดอยู่ที่ 64 เปโซต่อกิโลกรัม ก่อนที่จะมีการกำหนดราคาขายปลีกสูงสุด

ในขณะที่ราคาข้าวทั่วโลกได้ปรับลดลงสู่ระดับต่ำสุดในรอบกว่า 2 ปี โดยข้าวบางชนิดมีราคาต่ำกว่า 380 เหรียญสหรัฐต่อตัน

จากการติดตามของกระทรวงเกษตรในตลาดเมโทรมะนิลา ราคาขายปลีกข้าวพิเศษที่นำเข้า (the retail price of imported special rice) อยู่ระหว่าง 55 ถึง 60 เปโซต่อกิโลกรัม ข้าวนำเข้าเกรดพรีเมียม (imported premium rice) อยู่ระหว่าง 48 ถึง 51 เปโซต่อกิโลกรัม ข้าวสีสวยที่นำเข้า (imported well milled rice) อยู่ระหว่าง 43 ถึง 46 เปโซต่อกิโลกรัม และข้าวสีธรรมดาที่นำเข้า (imported regular milled rice) อยู่ระหว่าง 33 ถึง 45 เปโซต่อกิโลกรัม

ทางด้านนาย Leonardo Montemayor ประธานคณะกรรมการสหพันธ์ชาวนาเสรี (Federation of Free Farmers; FFF) และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ได้กล่าวโทษว่าการนำเข้าข้าวราคาถูกอย่างไม่จำกัดเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ราคาข้าวเปลือกลดลงอย่างมากในช่วงฤดูแล้งที่กำลังดำเนินอยู่ โดยเกษตรกรถูกบังคับ

ให้ขายข้าวเปลือกที่เพิ่งเก็บเกี่ยวสดๆ ในราคาต่ำเพียง 14 เปโซต่อกิโลกรัม ซึ่งผู้ค้าข้าวเปลือกคาดว่าราคาข้าวที่นำเข้าจะยังคงลดลง ดังนั้นพวกเขาจึงซื้อจากเกษตรกรในราคาต่ำ

นาย Leonardo Montemayor ได้ยื่นถึงการเรียกร้องของกลุ่มเกษตรกรให้มีการปรับอัตราภาษีเป็น 35% อีกครั้ง โดยกล่าวว่าจะไม่ทำให้ราคาข้าวสูงขึ้นโดยไม่จำเป็น เนื่องจากราคาข้าวที่นำเข้ามีแนวโน้มลดลง โดยคณะกรรมการภาษีศุลกากร (The Tariff Commission) ได้ดำเนินการพิจารณาเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2568 เพื่อหารือเกี่ยวกับคำร้องที่ขอให้ยกเลิกคำสั่ง EO 62

ในขณะเดียวกัน นาย Leonardo Montemayor ยังได้ขอให้กระทรวงเกษตรจัดการกับปัญหาราคาข้าวที่ตกต่ำแทนที่จะปฏิเสธรายงานเกี่ยวกับราคาข้าวที่ตกต่ำและการฆ่าตัวตายของเกษตรกร และเขายังได้วิพากษ์วิจารณ์ความไม่พร้อมของกระทรวงเกษตรในการช่วยเหลือเกษตรกรในช่วงการเก็บเกี่ยวครั้งนี้ ซึ่งเห็นได้จากความไม่สามารถของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (NFA) ที่จะดูดซับพืชผลของเกษตรกรเนื่องจากคลังสินค้าของหน่วยงานแออัด ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการอบแห้งและหลังการเก็บเกี่ยวอื่นๆ และงบประมาณจัดซื้อจัดจ้างที่จำกัด

ในขณะที่กระทรวงเกษตร (Department of Agriculture) รายงานว่า สำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Authority; NFA) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐภายใต้กระทรวงเกษตร ประสบความสำเร็จอย่างมากในปี 2024 โดยสามารถบรรลุสต็อกข้าวสำรองสูงสุดในรอบหลายปี มีการปรับปรุงการดำเนินงาน และลดการขาดดุลได้อย่างมีนัยสำคัญ แม้จะเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงผู้นำและการสอบสวนของผู้ตรวจการแผ่นดินที่ยังคงดำเนินอยู่

โดยภายหลังการสอบสวนของผู้ตรวจการแผ่นดินซึ่งส่งผลให้เจ้าหน้าที่และพนักงานของ NFA จำนวน 139 คนถูกพักงาน หน่วยงานดังกล่าวต้องดิ้นรนเพื่อแข่งขันกับผู้ค้าข้าวเอกชนในการซื้อข้าวเปลือก อย่างไรก็ตาม สภา NFA ซึ่งนำโดยนาย Francisco P. Tiu Laurel Jr. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ได้แต่งตั้ง นาย Larry Lacson เป็นผู้บริหาร NFA คนใหม่ และปรับขึ้นราคาจัดซื้อข้าวเปลือกจากช่วง 16-23 เปโซต่อกิโลกรัม เป็น 17-30 เปโซต่อกิโลกรัม การตัดสินใจครั้งนี้ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในการดึงดูดให้ชาวนาขายผลผลิตของตนให้กับ NFA มากขึ้น ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มสต็อกข้าวสำรองอย่างมาก

ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2568 สต็อกสินค้าคงคลังของ NFA ทั้งหมดอยู่ที่ 399,701 ตัน (เกือบ 8 ล้านกระสอบ) ซึ่งเพียงพอสำหรับการบริโภคภายในประเทศได้ 7 วัน ซึ่งถือเป็นการปรับปรุงที่สำคัญจากที่เคยมีสต็อกสำรองเพียง 1 วันก่อนที่ผู้บริหารคนปัจจุบัน (นาย Larry Lacson) จะเข้ามาบริหาร

นอกเหนือจากการเพิ่มสต็อกสำรองแล้ว NFA ยังได้ดำเนินมาตรการเพื่อปรับปรุงห่วงโซ่อุปทานให้ทันสมัย ส่วนประกอบสำคัญของการปรับปรุงนี้คือโครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านอาหาร-เกษตร Masagana (the Masagana Agri-Food Infrastructure Modernization Program; MAFIM) ซึ่งเป็นโครงการระดับประเทศมูลค่าหลายพันล้านเปโซเพื่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกหลังการเก็บเกี่ยวใหม่ คาดว่า MAFIM จะลดการสูญเสียประจำปีลงได้ประมาณ 10,000 ล้านเปโซ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทั้งเกษตรกรและผู้บริโภค MAFIM เป็นส่วนหนึ่งของโครงการของประธานาธิบดี Ferdinand Marcos, Jr และนาย Tiu Laurel รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์

ในด้านการเงิน NFA สามารถหลีกเลี่ยงค่าใช้จ่ายประมาณ 631 ล้านเปโซในปี 2567 ได้สำเร็จด้วยมาตรการเชิงกลยุทธ์ รวมถึงการรวมมาตรการจูงใจสต็อกข้าว (the Buffer Stock Incentive; BSI) สำหรับเกษตรกร ภายใต้โครงการ PRICERS นอกจากนี้ หน่วยงานยังได้นำนโยบายการเคลื่อนย้ายน้อยลงสำหรับสต็อกข้าวมาใช้ ซึ่ง

ช่วยลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์และประหยัดเงินได้อีก 172.3 ล้านเปโซ มาตรการลดต้นทุนเหล่านี้ช่วยลดการขาดดุลของ NFA ซึ่งลดลงจาก 6.097 พันล้านเปโซในปี 2023 เป็น 3.753 พันล้านเปโซในปี 2024

NFA ยังเน้นที่การเสริมสร้างกำลังคน โดยมีการลงนามแต่งตั้งบุคลากร 543 คนเป็นส่วนหนึ่งของการปรับโครงสร้างที่กำลังดำเนินอยู่ การแต่งตั้งเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงขวัญกำลังใจของพนักงาน ผลงาน และประสิทธิภาพโดยรวม

การปฏิรูปกฎระเบียบที่ NFA นำมาใช้ทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น บริการช่องทางด่วนสำหรับเกษตรกรรายย่อยที่ขายข้าวเปลือกไม่เกิน 50 กระสอบ เพื่อช่วยลดเวลาการรอคอย ในขณะที่หน่วยงานได้ยกเลิกการบรรจุถุงข้าวเปลือกใหม่ (the re-bagging) ในสัดส่วน 20% ของการจัดซื้อข้าวเปลือกทั้งหมด ซึ่งคาดว่าจะช่วยลดต้นทุนการดำเนินงานได้ประมาณ 215.4 ล้านเปโซในปีหน้า

NFA วางแผนที่จะจัดหารถบรรทุกใหม่ 90 คันในปี 2025 และกำหนดจัดหารถบรรทุกเพิ่มเติมอีก 150 คันในปี 2569 ความพยายามเหล่านี้จะช่วยแก้ไขปัญหาการขนส่งและให้แน่ใจว่าเกษตรกร รวมถึงผู้ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล มีโอกาสขายผลผลิตของตนให้กับ NFA

นาย Larry Lacson ยังให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการทุจริตภายในหน่วยงาน โดยสั่งให้สำนักงานกฎหมายของ NFA ยื่นฟ้องคดีปกครองและคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ที่ทุจริต และมุ่งมั่นที่จะฟื้นฟูความไว้วางใจและความโปร่งใสของสาธารณะ

อย่างไรก็ตาม นาย Tiu Laurel รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฟิลิปปินส์ เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการคืนอำนาจบางส่วนของ NFA เพื่อจัดการตลาดข้าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยระบุว่าหน่วยงานไม่สามารถต่อสู้ในภาวะเหล่านี้ได้ด้วยมือข้างเดียวที่ถูกผูกไว้ข้างหลัง จำเป็นต้องคืนอำนาจให้กับ NFA เพื่อควบคุมการค้าปลีกข้าวและจัดการสต็อกข้าวอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งแม้จะมีการแก้ไขกฎหมายภาษีศุลกากรข้าว (the Rice Tariffication Law) แต่ NFA ยังคงถูกจำกัดการนำเข้าข้าวจากต่างประเทศเพื่อเพิ่มสต็อกหรือขายข้าวโดยตรงให้กับประชาชน

ทั้งนี้ ในอนาคต NFA วางแผนที่จะซื้อข้าวเปลือกประมาณ 880,000 ตันในปี 2568 เพื่อตอบสนองความต้องการสต็อกข้าวสำรองที่สูงขึ้นที่ 555,000 ตัน ซึ่งจะครอบคลุมความต้องการบริโภคข้าวของประเทศได้ถึง 15 วัน ในกรณีที่มิสสถานการณ์ฉุกเฉิน

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 27 มีนาคม 2568) ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าว 804,347.09 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,171 ใบ) ลดลงประมาณ 32.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 1,186,611 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 1,680 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567 ดังนี้

- เดือนมกราคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 278,080.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 424 ใบ) ลดลงประมาณ 35.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 429,260.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกุมภาพันธ์ 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 27 มีนาคม 2568) มีการนำเข้าจำนวน 269,986.22 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 380 ใบ) ลดลงประมาณ 21.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 341,585.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 476 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567

- เดือนมีนาคม 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 27 มีนาคม 2568) มีการนำเข้าจำนวน 256,280.18 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 367 ใบ) ลดลงประมาณ 38.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 415,764.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 594 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567

ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 27 มีนาคม 2568) ฟิlipินส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 646,043.23 ตัน (สัดส่วน 80.3% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ตามด้วยปากีสถานจำนวน 67,803.68 ตัน (สัดส่วน 8.4%) ไทยจำนวน 68,852.75 ตัน (สัดส่วน 8.6%) เมียนมาจำนวน 11,575 ตัน (สัดส่วน 1.4%) อินเดีย 7,531.66 ตัน (สัดส่วน 0.9%) เกาหลีใต้ 2,000 ตัน (สัดส่วน 0.2%) และสิงคโปร์ 540 ตัน (สัดส่วน 0.1%)

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า การออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 27 มีนาคม 2568) มีจำนวนรวม 1,857 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 1,440,992.771 ตัน ดังนี้

- เดือนมกราคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 479 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 383,452.97 ตัน
- เดือนกุมภาพันธ์ 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 27 มีนาคม 2568) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 575 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 428,360.93 ตัน
- เดือนมีนาคม 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 27 มีนาคม 2568) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 803 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 629,178.87 ตัน

ที่มา Oryza.com

ญี่ปุ่น

สำนักข่าว Jiji Press รายงานว่า กระทรวงเกษตรของญี่ปุ่นเปิดเผยเมื่อวันอังคารที่ 1 เมษายน 2568 ว่าได้ขายข้าวสารสำรองไปจำนวน 70,336 ตัน ในการประมูลครั้งที่ 2 ซึ่งจัดขึ้นตั้งแต่วันพุธถึงวันศุกร์ของสัปดาห์ที่ผ่านมา โดยผู้ประมูล 4 รายซื้อข้าวสารดังกล่าวในราคาเฉลี่ย (weighted average price) ที่ 20,722 เยนต่อ 60 กิโลกรัม

นาย Taku Eto รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร กล่าวในการแถลงข่าวว่า เขาคาดว่าราคาข้าวจะปรับตัวดีขึ้นและปัญหาการจัดจำหน่ายจะคลี่คลายลง และเสริมว่ารัฐบาลจะไม่ลังเลที่จะจัดการประมูลครั้งที่ 3 หากจำเป็น

ในการประมูลครั้งแรกและครั้งที่สองนั้น ข้าวสารสำรองรวมกัน 212,132 ตันถูกขายให้กับผู้ซื้อ 8 รายในราคาเฉลี่ย 21,053 เยนต่อ 60 กิโลกรัม

ก่อนหน้านี้ สำนักข่าว The Japan Times รายงานว่า กระทรวงเกษตรของญี่ปุ่นได้เริ่มการประมูลข้าวสำรองรอบที่สองเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2568 จำนวนประมาณ 70,000 ตัน โดยเปิดรับการเสนอประมูลจนถึงวันที่ 28 มีนาคม 2568

กระทรวงตัดสินใจที่จะระบายข้าวสำรองของรัฐบาลจำนวน 210,000 ตัน ในการประมูลสองครั้งเพื่อรับมือกับสถานการณ์ราคาข้าวที่ยังคงพุ่งสูงขึ้นและปัญหาการจัดจำหน่าย โดยในการประมูลครั้งแรกนั้นได้ขายข้าวไปแล้วประมาณ 140,000 ตัน

การประมูลในครั้งที่ 2 นี้มีข้าวทั้งหมด 35 ยี่ห้อที่เข้าร่วมการประมูล ได้แก่ ข้าวฮาเอนุกิจากจังหวัดยามากาตะ (Haenuki from Yamagata Prefecture) ข้าวเทนโนสึบุจากจังหวัดฟุกุชิมะ (Tennotsubu from

Fukushima Prefecture) และข้าวโคชิฮิการิจากจังหวัดนีงาตะ (Koshihikari from Niigata Prefecture) และคาดว่าจะกระทรวงจะส่งมอบข้าวที่ประมูลได้ให้กับผู้ที่ชนะการประมูลในช่วงกลางเดือนเมษายน 2568 นี้

แม้ว่าการประมูลครั้งแรกและการระบายข้าวสำรองจะเสร็จสิ้นแล้ว แต่ก็ยังไม่มีผลกระทบต่อราคาข้าวในตลาดแต่อย่างใด โดยกระทรวงเกษตรฯ เปิดเผยว่า ณ สัปดาห์ที่สิ้นสุดวันที่ 16 มีนาคม 2568 ราคาขายปลีกข้าวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 2.3% จากสัปดาห์ก่อนหน้าเป็น 4,172 เยน (ประมาณ 27.7 ดอลลาร์สหรัฐฯ) ต่อ 5 กิโลกรัม

ขณะที่รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ กล่าวว่า ยังคงมีข้อกังวลว่าการประมูลข้าวที่เก็บไว้ในสต็อกจะทำให้ราคาข้าวในประเทศลดลงหรือไม่ รัฐบาลอาจพิจารณาการประมูลอีกครั้งหากจำเป็น โดยจะหารือกันว่าจะจัดการประมูลรอบที่ 3 หรือไม่ หลังจากติดตามการระบายข้าวที่อยู่ภายใต้รอบที่ 2

ทางด้านสำนักข่าว Kyodo News รายงานว่า ราคาข้าวในกรุงโตเกียวพุ่งขึ้นราว 90% ในเดือนมีนาคม 2568 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่รัฐบาลได้เริ่มระบายสต็อกข้าวออกมาแต่ยังมีผลกระทบในวงจำกัด

ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของราคาข้าวในเดือนมีนาคม 2568 ที่สูงถึง 89.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งมากกว่าการเพิ่มขึ้น 77.5% เมื่อเทียบเป็นรายปีในเดือนกุมภาพันธ์ 2568 ถือเป็นการเพิ่มขึ้นครั้งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่ปี 1971 ซึ่งเป็นปีที่มีข้อมูลเปรียบเทียบ โดยอ้างอิงจากข้อมูลเบื้องต้นของรัฐบาลสำหรับ 23 เขตของโตเกียว

กระทรวงกิจการภายในและการสื่อสาร (the Ministry of Internal Affairs and Communications) ของญี่ปุ่นระบุว่าในบรรดารายการราคาข้าวนั้น พบว่าข้าวปั้นราคาพุ่งขึ้น 11.8% อาหารกล่องเบนโตะพุ่งขึ้น 8.4% ในขณะที่ซูชิที่เสิร์ฟในร้านอาหารพุ่งขึ้น 8.7%

ที่มา Oryza.com

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาส่งออกข้าวของอินเดียปรับตัวลดลงแตะระดับต่ำสุดในรอบ 21 เดือน นับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2566 เนื่องจากความต้องการที่ชะลอลง ขณะที่ม็อบทानล้นตลาด ประกอบกับยังคงการแข่งขันด้านราคาจากเวียดนามและปากีสถาน โดยราคาข้าวหนึ่ง 5% อยู่ที่ 395-401 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ลดลงจากระดับ 403-410 เหรียญสหรัฐฯต่อตันเมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า ขณะที่ราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ 390-400 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เท่ากับระดับ 390-400 เหรียญสหรัฐฯต่อตันเมื่อสัปดาห์ก่อน

ขณะที่ตัวแทนจำหน่ายข้าวรายใหญ่ในกรุงนิวเดลีกล่าวว่า ผู้ซื้อเริ่มซื้อสินค้าช้าลง และบางรายถึงกับเลื่อนการซื้อออกไป เนื่องจากราคาสินค้ากำลังปรับลดลง

สำนักข่าว The Economic Times รายงานว่า ในปีงบประมาณ 2024/2025 อินเดียส่งออกข้าวได้ประมาณ 19.865 ล้านตัน (นับจนถึงวันที่ 25 มีนาคม 2568) ซึ่งมากกว่าการส่งออกข้าวทั้งหมดในปีงบประมาณ 2023/24 ที่ 16.358 ล้านตัน โดยข้าวบาสมาส่งออกได้ประมาณ 5.944 ล้านตัน ในขณะที่ข้าวหนึ่งอยู่ที่ประมาณ 9.044 ล้านตัน

ในหนังสือที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่นางNimuben Jayantibhai Bambhaniya รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอาหารและผู้บริโภค (Minister of State for Food and Consumer Affairs) ส่งถึงราชยสภา (Rajya Sabha) ซึ่งเป็นสภาสูงของรัฐสภาอินเดีย ระบุว่า การผลิตสินค้าเกษตรในประเทศ ความพร้อมจำหน่ายและการนำเข้า/ส่งออก

นั้นได้รับการติดตามอย่างใกล้ชิดโดยรัฐบาล โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้บริโภค เกษตรกรในประเทศ และอุตสาหกรรม รัฐบาลจึงดำเนินนโยบายที่จำเป็นตามที่จำเป็นเพื่อสร้างสมดุลให้กับความมั่นคงด้านอาหารในประเทศ

โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอาหารและผู้บริโภค ได้เปิดเผยข้อมูลการส่งออกข้าวในช่วง 5 ปีงบประมาณที่ผ่านมา ซึ่งตามข้อมูลการส่งออกข้าวของอินเดียในช่วงระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2567 ถึงวันที่ 25 มีนาคม 2568 มีจำนวนอยู่ที่ประมาณ 19.865 ล้านตัน ซึ่งประกอบด้วยข้าวบาสมาดิประมาณ 5.944 ล้านตัน ข้าวหนึ่งประมาณ 9.044 ล้านตัน ข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิประมาณ 3.323 ล้านตัน ข้าวหักประมาณ 0.795 ล้านตัน และข้าวอื่นๆประมาณ 0.759 ล้านตัน

ขณะที่ในปีงบประมาณ 2023/24 อินเดียส่งออกข้าวประมาณ 16.358 ล้านตัน ประกอบด้วย ข้าวบาสมาดิ 5.243 ล้านตัน ข้าวหนึ่ง 7.57 ล้านตัน ข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิ 2.36 ล้านตัน ข้าวหัก 0.549 ล้านตัน และข้าวอื่นๆ 0.636 ล้านตัน

ทั้งนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอาหารและผู้บริโภค ระบุว่าอินเดียผลิตข้าวหักได้ปีละประมาณ 5-6 ล้านตัน โดยข้าวหักส่วนใหญ่นำมาใช้เป็นอาหารสัตว์ปีก อาหารสัตว์อื่น และเป็นวัตถุดิบตั้งต้นของโรงกลั่นธัญพืชสำหรับผลิตเอทานอล แล้วส่งให้บริษัทการตลาดน้ำมัน (Oil Marketing Companies; OMC) เพื่อผสมกับน้ำมันเบนซิน จึงส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมเหล่านี้

ตามรายงานของ The Federal ระบุว่า รัฐบาลอินเดียกำลังวางแผนที่จะยื่นฟ้องปากีสถานภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า (the Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights; TRIPS) กับองค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (the World Intellectual Property Organisation; WIPO) โดยอินเดียกล่าวหาปากีสถานว่าละเมิดลิขสิทธิ์พันธุ์ข้าวบาสมาดิโดยใช้เมล็ดพันธุ์ที่มีแหล่งกำเนิดในอินเดีย

จากการทดสอบ DNA โดยสำนักงานพัฒนาการส่งออกผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหารแปรรูป (the Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority; APEDA) ยืนยันว่าข้าวบาสมาดิมีแหล่งกำเนิดในอินเดียและปากีสถานปลูกข้าวบาสมาดิอย่างผิดกฎหมาย

อินเดียมีแผนที่จะยกระดับปัญหาลงสู่ข้อตกลง TRIPS ที่องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลกเพื่อปกป้องสิทธิของตน ซึ่งตามรายงานของทางการอินเดีย พันธุ์ข้าวที่ปลูกในอินเดียได้รับแจ้งภายใต้พระราชบัญญัติเมล็ดพันธุ์อินเดีย พ.ศ. 2509 (the Indian Seeds Act of 1966) และพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืชและสิทธิของเกษตรกร พ.ศ. 2544 (the Protection of Plant Varieties and Farmers' Rights Act of 2001) ซึ่งกฎหมายเหล่านี้ให้สิทธิพิเศษแก่เกษตรกรชาวอินเดียในการปลูกพันธุ์ข้าวเหล่านี้

อย่างไรก็ตามทางการอินเดียแสดงความกังวลว่าแม้จะมีกฎหมายเหล่านี้ แต่ปากีสถานก็ยังคงปลูกข้าวบาสมาดิพันธุ์อินเดียอยู่

ที่มา *Oryza.com*

บังคลาเทศ

เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2568 หน่วยงาน Directorate General of Food (DGF) ได้ประกาศการประมูลนำเข้าข้าวครั้งที่ 12 ปีงบประมาณ 2024/25 (INTERNATIONAL TENDER NOTICE FOR IMPORT OF NON-BASMATI PARBOILED RICE (PACKAGE-12, FY 2024-2025)) เพื่อซื้อข้าวหนึ่งที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิจำนวน 50,000 ตัน (+/- 5%) ซึ่งกำหนดยื่นข้อเสนอราคาในทอม CIF Liner out ภายในวันที่ 10 เมษายน 2568 และข้อเสนอต้อง

มีผลไปจนถึงวันที่ 24 เมษายน 2568 และกำหนดให้มีการส่งมอบที่ทำเรือ Chattogram ในสัดส่วน 60% และที่ทำเรือ Mongla สัดส่วน 40% ซึ่งจะต้องส่งมอบภายใน 40 วันหลังการเปิด L/C (ส่งมอบจำนวน 50% ภายใน 25 วันหลังการเปิด L/C) สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่

https://dgfood.gov.bd/sites/default/files/files/dgfood.portal.gov.bd/files/6c0bd65f_ce05_40fc_8d10_a4f1b97b7150/2025-03-27-04-50-63f6e9c09bb9c887687eb68c9853b550.pdf

ขณะที่สำนักข่าว Reuters รายงานความคืบหน้าของการประมูลนำเข้าข้าวครั้งที่ 11 ปีงบประมาณ 2024/25 (INTERNATIONAL TENDER NOTICE FOR IMPORT OF NON-BASMATI PARBOILED RICE (PACKAGE-11, FY 2024-2025)) เพื่อซื้อข้าวหนึ่งที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิจำนวน 50,000 ตัน (+/- 5%) ซึ่งกำหนดยื่นข้อเสนอราคาในเทอม CIF Liner out ภายในวันที่ 27 มีนาคม 2568 และข้อเสนอต้องมีผลไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2568 นั้น

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ราคาต่ำสุดที่เสนอในการประมูลซึ่งปิดไปเมื่อวันอังคารที่ 27 มีนาคม 2568 นั้น อยู่ที่ 416.44 ดอลลาร์ต่อตัน CIF โดยคาดว่าเป็นข้อเสนอของบริษัทการค้า Agrocorp

สำหรับข้อเสนอจากบริษัทอื่นๆ พร้อมแหล่งที่มาดังนี้

- Patabhi Agro Foods เสนอข้าวจากอินเดียในราคา 419.55 ดอลลาร์ต่อตัน (CIF line-out)
- Gurudeo Exports เสนอข้าวจากอินเดียในราคา 423.23 ดอลลาร์ต่อตัน (CIF line-out)
- Bagadiya Brothers เสนอข้าวจากอินเดียในราคา 424.99 ดอลลาร์ต่อตัน (CIF line-out)
- Mondal Stone Product เสนอข้าวจากอินเดียในราคา 433.11 ดอลลาร์ต่อตัน (CIF line-out)

ขณะที่สำนักข่าว Bloomberg รายงานโดยอ้างอิงคำแถลงของฝ่ายคณะรัฐมนตรีว่า รัฐบาลบังกลาเทศอนุมัติการจัดซื้อข้าวหนึ่งที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิจำนวน 50,000 ตันจากบริษัท Bagadiya Brothers Pvt. ของอินเดียในราคาตันละ 424.77 ดอลลาร์ต่อตัน โดยคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติข้อเสนอซื้อจากกรมอาหารในการประชุมเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2568

เมื่อสัปดาห์ก่อน สำนักข่าว Reuters รายงานผลการประมูลนำเข้าข้าวครั้งที่ 10 ปีงบประมาณ 2024/25 (INTERNATIONAL TENDER NOTICE FOR IMPORT OF NON-BASMATI PARBOILED RICE (PACKAGE-09, FY 2024-2025)) เพื่อซื้อข้าวหนึ่งที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิจำนวน 50,000 ตัน (+/- 5%) โดยกำหนดยื่นข้อเสนอราคาในเทอม CIF Liner out ภายในวันที่ 19 มีนาคม 2568 และข้อเสนอต้องมีผลไปจนถึงวันที่ 3 เมษายน 2568 ซึ่งผลปรากฏว่า ราคาต่ำสุดที่เสนอในการประมูลซึ่งปิดไปเมื่อวันอังคารที่ 19 มีนาคม 2568 นั้น คาดว่าอยู่ที่ 424.77 ดอลลาร์ต่อตัน CIF โดยคาดว่าเป็นข้อเสนอของบริษัทการค้า Bagadiya Brothers

สำหรับข้อเสนอจากบริษัทอื่นๆ พร้อมแหล่งที่มาดังนี้

- Patabhi Agro Foods เสนอข้าวจากอินเดียในราคา 427.99 ดอลลาร์ต่อตัน (CIF line-out)
- Agrocorp เสนอข้าวจากอินเดียในราคา 428.11 ดอลลาร์ต่อตัน (CIF line-out)
- Indo Suez เสนอข้าวจากอินเดียในราคา 428.40 ดอลลาร์ต่อตัน (CIF line-out)
- Gurudeo Exports เสนอข้าวจากอินเดียในราคา 430.27 ดอลลาร์ต่อตัน (CIF line-out)
- Mondal Stone Product เสนอข้าวจากอินเดียในราคา 435.0 ดอลลาร์ต่อตัน (CIF line-out)
- Aditya Birla Global Trading เสนอข้าวจากอินเดียในราคา 435.0 ดอลลาร์ต่อตัน (CIF line-out)

ที่มา Oryza.com

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2024/25 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567-31 สิงหาคม 2568) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2567 – 25 มีนาคม 2568 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 802,374 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 24.04% เมื่อเทียบกับจำนวน 646,860 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 74,597 ตัน ลดลงประมาณ 25.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 100,668 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 727,777 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 33.25% เมื่อเทียบกับจำนวน 546,192 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 297,482 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 52.99% เมื่อเทียบกับจำนวน 194,444 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 25 มีนาคม 2568 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 29,992 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567 – 25 มีนาคม 2568 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศฝรั่งเศส 147,946 ตัน เนเธอร์แลนด์ 123,795 ตัน อิตาลี 91,150 ตัน สเปน 71,642 ตัน เบลเยียม 61,123 ตัน โปแลนด์ 59,691 ตัน โปรตุเกส 55,512 ตัน เยอรมนี 55,783 ตัน สาธารณรัฐเชค 34,740 ตัน สวีเดน 21,523 ตัน บัลแกเรีย 19,347 ตัน สโลวาเกีย 9,064 ตัน ลิทัวเนีย 8,145 ตัน กรีซ 7,329 ตัน เดนมาร์ก 7,290 ตัน ไอร์แลนด์ 5,638 ตัน ออสเตรีย 3,841 ตัน ฮังการี 3,792 ตัน ฟินแลนด์ 3,392 ตัน ไชปรัส 3,059 ตัน โครเอเชีย 2,397 ตัน โรมาเนีย 2,237 ตัน มอลตา 2,222 ตัน ลัตเวีย 1,129 ตัน เป็นต้น

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2024/25 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567 – 23 มีนาคม 2568 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica จากปากีสถานจำนวน 70,133 ตัน เพิ่มขึ้น 46.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอูรูกวัยจำนวน 49,482 ตัน เพิ่มขึ้น 62.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอินเดียจำนวน 33,938 ตัน เพิ่มขึ้น 86.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากกายอานาจำนวน 28,441 ตัน เพิ่มขึ้น 5.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว และนำเข้าจากอาร์เจนตินา 16,292 ตัน เพิ่มขึ้น 461.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Milled & semi-milled) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica มีการนำเข้าจากกัมพูชา 141,853 ตัน เพิ่มขึ้น 14.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมา 118,489 ตัน เพิ่มขึ้น 13.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทย 104,713 ตัน เพิ่มขึ้น 21.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดีย 75,435 ตัน เพิ่มขึ้น 17.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนำเข้าจากปากีสถาน 66,976 ตัน เพิ่มขึ้น 6.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 250,041 ตัน เพิ่มขึ้น 103.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 14,222 ตัน เพิ่มขึ้น 20.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอูรูกวัยจำนวน 12,761 ตัน เพิ่มขึ้น 688.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 11,389 ตัน เพิ่มขึ้น 13.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนำเข้าจากกายอานาจำนวน 11,098 ตัน เพิ่มขึ้น 29.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ขณะที่ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567 – 23 มีนาคม 2568 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เบลเยียม 59,497 ตัน

เนเธอร์แลนด์ 43,005 ตัน โปรตุเกส 33,849 ตัน สเปน 29,880 ตัน อิตาลี 21,257 ตัน ฝรั่งเศส 14,504 ตัน บัลแกเรีย 3,163 ตัน เยอรมนี 2,003 ตัน เดนมาร์ก 1,708 ตัน โปแลนด์ 1,514 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 590 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 108,604 ตัน เนเธอร์แลนด์ 97,267 ตัน อิตาลี 58,314 ตัน โปแลนด์ 44,286 ตัน เบลเยียม 43,481 ตัน เยอรมนี 33,699 ตัน สเปน 29,844 ตัน สาธารณรัฐเชค 29,234 ตัน บัลแกเรีย 22,306 ตัน สวีเดน 20,463 ตัน โปรตุเกส 20,084 ตัน ลิทัวเนีย 10,524 ตัน สโลวีเนีย (SI) 8,789 ตัน กรีซ (EL) 8,202 ตัน ไอร์แลนด์ (IE) 7,099 ตัน เดนมาร์ก 5,955 ตัน ฮังการี 3,504 ตัน ฟินแลนด์ 3,239 ตัน ไชปรัส 2,998 ตัน ออสเตรีย 2,935 ตัน โครเอเชีย (HR) 2,612 ตัน มอลต้า 2,294 ตัน โรมาเนีย (RO) 1,916 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 234,958 ตัน เนเธอร์แลนด์ 33,527 ตัน สเปน 25,007 ตัน ฝรั่งเศส 13,840 ตัน โปแลนด์ 13,076 ตัน อิตาลี 9,038 ตัน โปรตุเกส 1,828 ตัน ลิทัวเนีย 1,780 ตัน สาธารณรัฐเชค 737 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2567 – 23 มีนาคม 2568 เช่น กรีซ (EL) 29,512 ตัน สเปน 17,748 ตัน เบลเยียม 13,839 ตัน อิตาลี 10,939 ตัน เนเธอร์แลนด์ 10,394 ตัน โปรตุเกส 8,884 ตัน บัลแกเรีย 4,348 ตัน ลิทัวเนีย 3,441 ตัน เยอรมนี 2,263 ตัน สาธารณรัฐเชค 1,813 ตัน โปแลนด์ 1,493 ตัน โรมาเนีย 1,136 ตัน ฝรั่งเศส 833 ตัน และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น สเปน 3,644 ตัน โปรตุเกส 680 ตัน กรีซ (EL) 541 ตัน เนเธอร์แลนด์ 504 ตัน อิตาลี 130 ตัน เป็นต้น

ที่มา Oryza.com

อิตาลี

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองมิลาน รายงานว่า แม้ประเทศอิตาลีจะยังคงเป็นผู้ผลิตข้าวรายใหญ่ที่สุดของยุโรป คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 50% ของผลผลิตทั้งหมด แต่ภาคอุตสาหกรรมข้าวกำลังเผชิญความท้าทายจากการนำเข้าข้าวบรรจุถุงจากนอกสหภาพยุโรปที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกัน ผลผลิตข้าวในปี 2568 ขยายตัวน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้ เนื่องจากสภาพอากาศแปรปรวน ส่งผลให้ผลผลิตต่อเฮกตาร์ลดลง แม้พื้นที่เพาะปลูกจะเพิ่มขึ้นก็ตาม ท่ามกลางตลาดโลกที่เผชิญภาวะขาดดุลต่อเนื่องและความต้องการบริโภคข้าวที่สูงขึ้นในยุโรป อุตสาหกรรมข้าวอิตาลีจึงต้องเร่งรับมือกับทั้งแรงกดดันด้านการนำเข้า นโยบายการเกษตรของสหภาพยุโรป และการเปลี่ยนแปลงในข้อตกลงการค้าเสรี (FTA – Free Trade Agreement)

กรมการค้าระหว่างชาติของอิตาลี (Ente Nazionale Risi) ได้คาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวประจำปีนี้จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยคาดว่าปริมาณผลผลิตจะอยู่ที่ประมาณ 1.45 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 5% จาก 1.38 ล้านตันในปี 2567 แม้ว่าพื้นที่เพาะปลูกจะขยายตัวเพิ่มขึ้น 7.5% เป็น 226,000 เฮกตาร์ แต่ผลสำรวจจากเกษตรกรชี้ให้เห็นว่าผลผลิตต่อเฮกตาร์ลดลง 2.6% เนื่องจากฝนตกหนัก ทำให้ผลผลิตเฉลี่ยต่อเฮกตาร์อยู่ที่ 6.41 ตัน ลดลงจาก 6.58 ตันในปี 2567 ในขณะเดียวกัน การลดลงของผลผลิตต่อเฮกตาร์ จะส่งผลให้ปริมาณข้าวขาดสีเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย โดยคาดว่าจะอยู่ที่ 841,000 ตัน (+3%) และหากรวมสต็อกข้าวทั้งหมด ปริมาณข้าวที่พร้อมจำหน่ายจะอยู่ที่ 1 ล้านตัน ซึ่งใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตาม ภาคอุตสาหกรรมข้าวของอิตาลีต้องเผชิญกับแรงกดดันจากการนำเข้าข้าวบรรจุถุงจากนอกสหภาพยุโรปที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยในช่วงสิบปีที่ผ่านมา ปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นถึงสิบเท่า และในฤดูกาล

ล่าสุดยังเพิ่มขึ้นอีก 15% แต่ระดับสูงสุดที่ 470,000 ตัน โดยในปัจจุบัน อัตราภาษีศุลกากรของสหภาพยุโรปสำหรับข้าวบรรจุถุงที่พร้อมจำหน่ายให้ผู้บริโภค ยังคงเท่ากับข้าวที่ยังไม่ได้บรรจุ ทำให้สมาคมเกษตรกรและสมาคมอุตสาหกรรมข้าว (AIRI – L'Associazione Italiana per la Ricerca Industriale) เรียกร้องให้รัฐบาลอิตาลีผลักดันการเจรจาในระดับ EU เพื่อปรับปรุงกฎระเบียบด้านภาษีโดยเร็ว เพื่อป้องกันการสูญเสียส่วนแบ่งตลาด โดยเฉพาะข้าวอิตาลี

จากข้อมูลที่นาย Roberto Magnaghi ผู้อำนวยการ Ente Nazionale Risi นำเสนอในงานประชุมกับเกษตรกรที่จัดโดย สมาพันธ์เกษตรกรของอิตาลี (Confederazione Italiana Agricoltori) ณ ศูนย์วิจัยในจังหวัดปาเวีย (Pavia) ซึ่งเป็นศูนย์กลางการผลิตข้าวของอิตาลี พบว่า 33% ของข้าวอิตาลีถูกส่งออกไปยังตลาดในสหภาพยุโรป ขณะที่ 13% ถูกส่งออกไปยังตลาดนอกสหภาพยุโรป โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา ซึ่งนำเข้าข้าวอิตาลีประมาณ 6% โดยสายพันธุ์ข้าวคุณภาพสูงสำหรับทำริซอตโตอย่าง Carnaroli, Arborio และ Vialone Nano ยังคงเป็นที่ต้องการสูง เนื่องจากลักษณะภูมิอากาศและภูมิประเทศของประเทศปลายทางไม่เหมาะสมที่จะปลูกหรือผลิตข้าวสายพันธุ์ดังกล่าว

ในด้านนโยบายการเกษตร อุตสาหกรรมข้าวของอิตาลีกำลังเผชิญกับความไม่แน่นอนจากการเปลี่ยนแปลงของนโยบายเกษตรร่วมแห่งสหภาพยุโรป (PAC – Politica Agricola Comune) ซึ่งเผชิญทั้งข้อจำกัดด้านงบประมาณและความท้าทายในการดำเนินนโยบายให้เกิดผลจริง ซึ่งเป็นประเด็นที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง ภาคอุตสาหกรรมข้าวของอิตาลีกำลังเผชิญความท้าทายจากปริมาณการนำเข้าข้าวที่เพิ่มขึ้นจนคิดเป็น 50% ของสินค้าข้าวภายในประเทศ และผลกระทบจากข้อตกลงการค้าเสรีกับกลุ่มประเทศตลาดร่วมอเมริกาใต้ตอนล่าง Mercosur (อาร์เจนตินา, บราซิล, ปารากวัย และอุรุกวัย) รวมถึงการให้สิทธิประโยชน์แก่ประเทศ LDCs (Least Developed Countries) ได้แก่ กัมพูชา และเมียนมา

สถานการณ์ดังกล่าวถือเป็นเรื่องน่ากังวลสำหรับอุตสาหกรรมข้าวอิตาลี เนื่องจากความต้องการบริโภคข้าวในยุโรปยังคงเพิ่มขึ้น แต่ยังคงพึ่งพาการนำเข้าเป็นหลัก ขณะเดียวกัน ตลาดข้าวโลกกำลังเผชิญภาวะขาดดุลต่อเนื่องเป็นปีที่สาม ทำให้ปริมาณข้าวในสต็อกลดลงอย่างเห็นได้ชัด ส่วนในอิตาลีและสหภาพยุโรป การผลิตข้าวยังคงไม่ทันความต้องการของผู้บริโภค ส่งผลให้ราคาข้าวคุณภาพสูง Made in Italy พุ่งขึ้นถึง 40%

จากข้อมูลของ Glovo Italia แพลตฟอร์มส่งอาหารที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในอิตาลี แสดงให้เห็นว่า อิตาลีเป็นประเทศที่มีอัตราการสั่งอาหารไทยสูงเป็นอันดับสามของโลก รองจากสเปนและโปแลนด์ ความนิยมนี้เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เทรนด์นี้ยังได้รับแรงหนุนและอานิสงส์จากซีรีส์ The White Lotus โดยเมื่อซีซั่นที่ 3 เปิดตัวในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2568 กระแสความสนใจในวัฒนธรรมอาหารไทยก็เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เพราะอาหารและการเดินทางเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงกันอย่างลึกซึ้ง ร้านอาหารหลายแห่งจึงเริ่มนำเสนอเมนูที่ได้รับแรงบันดาลใจจากรสชาติของดินแดนตะวันออกมากขึ้น

Glovo Italia ยังเผยว่า ผักไทยครองตำแหน่งเมนูอาหารไทยที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในอิตาลี โดยมียอดสั่งซื้อเพิ่มขึ้น 32% ในปีที่ผ่านมา ตามมาด้วยสะเต๊ะและมัสมั่น และปิดท้ายด้วยส้มตำ ยิ่งไปกว่านั้น วันจันทร์กำลังกลายเป็นวันที่ได้รับความนิยมอย่างมากสำหรับผู้ชื่นชอบอาหารไทย ข้อมูลจาก Glovo Italia ระบุว่ายอดสั่งอาหารไทยในวันจันทร์เพิ่มขึ้นถึง 36% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว เนื่องจากเป็นวันที่ซีรีส์ The White Lotus ตอนใหม่ออกอากาศในอิตาลี คาดว่าแนวโน้มนี้มีการเติบโตต่อไป นอกจากนี้ พฤติการณ์ยังเป็นเดือนที่มีการสั่ง

อาหารไทยมากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้คนที่ต้องการหนีความซึมเซาของฤดูหนาว ผ่านรสชาติของอาหารไทยที่กลมกล่อมและจัดจ้าน

นาย Rafael Narvaez ผู้อำนวยการฝ่ายพาณิชย์ของ Glovo Italia กล่าวว่า เขามองว่า Glovo เป็นเหมือนพาสปอร์ตที่พาผู้ใช้งานเดินทางผ่านรสชาติจากทั่วโลก เพียงแค่คลิกเดียวก็สามารถสัมผัสอาหารจากวัฒนธรรมที่หลากหลายได้โดยไม่ต้องลุกจากโซฟา การที่ยอดสั่งอาหารไทยในอิตาลีเพิ่มขึ้น 32% ในปี 2567 เป็นข้อพิสูจน์ว่าผู้คนโยกย้ายการสำรวจรสชาติใหม่ๆ และเรารู้สึกยินดีที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์นี้

แนวโน้มดังกล่าวยังครอบคลุมไปถึงการส่งออกสินค้าข้าวในไทยเช่นเดียวกัน โดยข้าวถือเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของไทยมายังตลาดอิตาลี ในปี 2567 การส่งออกข้าวของไทยมายังอิตาลีมีมูลค่า 35.30 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ขยายตัวถึง 50% โดยประเภทของข้าวที่มีมูลค่าการส่งออกสูงสุดคือข้าวหอมมะลิ มูลค่าการส่งออก 22.77 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ขยายตัวถึง 132.33%

ข้อมูลจาก Global Trade Atlas ณ เดือนมกราคม 2568 พบว่า หากเรียงตามมูลค่าการนำเข้า อิตาลีนำเข้าข้าวจากปากีสถานมากที่สุด โดยนำเข้า 5,419 ตัน มูลค่า 5.80 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (ขยายตัว 17.05%) อันดับ 2 กัมพูชา 3,993 ตัน มูลค่า 3.13 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (ขยายตัว 404.59%) อันดับ 3 อินเดีย 2,452 ตัน มูลค่า 2.72 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (ขยายตัว 176.12%) อันดับ 4 ไทย 952 ตัน มูลค่า 1.17 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (หดตัว 27.17%) และอันดับ 5 เมียนมา 850 ตัน มูลค่า 0.52 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (ขยายตัว 139.05%)

นอกเหนือจากอุปสรรคการผลิตข้าวในประเทศของอิตาลี ความขัดแย้งระหว่างรัสเซีย-ยูเครนยังคงยืดเยื้อและส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเกษตรโดยรวมของอิตาลี ทำให้ต้นทุนพุ่งสูงขึ้นมากในช่วงสามปีที่ผ่านมา ทั้งค่าไฟฟ้า ปุ๋ย อาหารสัตว์ และสารเคมีทางการเกษตร ซึ่งรวมกันแล้วทำให้เกษตรกรมีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นถึง 21% อย่างไรก็ตาม แรงกดดันที่สาหัสที่สุดมาจากต้นทุนพลังงาน โดยเฉพาะราคาน้ำมันดีเซลสำหรับภาคเกษตรในปัจจุบันที่ยังคงแพงกว่าช่วงก่อนการระบาดของโควิด-19 ถึง 22%

แนวโน้มความนิยมของอาหารไทยที่เพิ่มขึ้นในอิตาลีอาจเป็นสัญญาณเชิงบวกต่อการนำเข้าข้าวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่อุตสาหกรรมข้าวของอิตาลีกำลังเผชิญความท้าทายจากผลผลิตที่ต่ำกว่าคาดและแรงกดดันจากการนำเข้าข้าวจากนอกสหภาพยุโรป ความต้องการบริโภคข้าวในอิตาลีที่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับกระแสอาหารไทยที่ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง อาจเปิดโอกาสให้ข้าวไทย เช่น ข้าวหอมมะลิ ข้าวกล้อง และข้าวเหนียว มีบทบาทมากขึ้นในตลาดอิตาลี นอกจากนี้ ด้วยข้อจำกัดด้านการผลิตของอิตาลีและราคาข้าวภายในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น ผู้นำเข้ารายใหญ่และผู้ประกอบการอาจมองหาทางเลือกที่มีคุณภาพและคุ้มค่ามากขึ้นจากตลาดต่างประเทศ ซึ่งอาจเป็นโอกาสสำคัญสำหรับข้าวไทยในการขยายส่วนแบ่งตลาดในอิตาลีต่อไป

อย่างไรก็ตาม ในปี 2568 ข้าวไทยอาจต้องเผชิญกับการแข่งขันอีกครั้ง เนื่องจากอินเดียยกเลิกมาตรการจำกัดการส่งออกข้าวขาวและเริ่มกลับมาส่งออกอีกครั้ง ตั้งแต่กันยายน 2567 ทำให้ในช่วง 2 เดือนแรกของปี 2568 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2568) ไทยส่งออกข้าวมายังอิตาลี มูลค่า 5.41 ล้านเหรียญสหรัฐฯ หดตัวลง 42.42% และคาดว่าตลอดทั้งปี 2568 ข้าวไทยอาจต้องเผชิญกับการแข่งขันด้านราคากับกัมพูชา และเมียนมา อีกครั้ง เนื่องจากยังคงได้สิทธิประโยชน์ภาษีนำเข้าเป็นศูนย์ จากมาตรการสิทธิพิเศษทางภาษี (GSP – Generalized System Preference) ที่ให้แก่ประเทศ LDCs ภายใต้โครงการ EBA (Everything But Arms) (การนำเข้าข้าวจากไทยมายังอิตาลีมีอัตราภาษีที่ 175 ยูโร/ตัน)

ที่มา สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองมิลาน